

YHTEISMERKKILAKI 5.12.1980/795

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Yhteisö saa tavaramerkkilain (7/64) mukaisella rekisteröinnillä tai vakiinnuttamisella yksinoikeuden tavaramerkkiin, joka on aiottu käytettäväksi yhteisön jäsenten elinkeino- tai ammattitoiminnassa (yhteisömerkki). Vakiinnuttamisella voidaan edellä tarkoitettu yksinoikeus saada myös yhteisömerkkinä käytettävään muuhun erityiseen tunnusmerkkiin. (25.1.1993/40)

Viranomainen, yhteisö tai säätiö, jonka tehtävänä on tavaroiden tai palvelujen tarkastaminen tai valvominen taikka niitä koskevien määräysten antaminen, saa rekisteröinnillä yksinoikeuden erityiseen merkkiin käytettäväksi tarkastuksen tai valvonnan kohteena olevia tavaroita ja palveluja varten (*tarkastusmerkki*).

Tässä laissa tarkoitettua merkkiä sanotaan yhteismerkiksi.

2 §

Mikäli tämän lain säännöksistä ei muuta johdu, yhteismerkistä ovat soveltuvin osin voimassa tavaramerkkilain säännökset.

3 §

Yhteismerkin rekisteröintihakemukseen on liitettävä ote yhdistys-, kauppa- tai säätiörekisteristä taikka muu selvitys hakijan toiminnan laadusta, yhteisön säännöt sekä määräykset merkin käyttämisen edellytyksistä.

Rekisteriviranomaiselle on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettujen käyttömääräysten muuttamisesta.

4 §

Yhteismerkin luovutus on hakemuksesta rekisteröitävä, jollei merkki siirronsaajan käyttämänä ole omiaan johtamaan yleisöä harhaan.

Tarkastusmerkkiä koskevan rekisteröinnin rauettua voidaan merkki rekisteröidä vain sellaisen merkin hallintaan oikeutetulle.

5 §

Yhteismerkin rekisteröinti voidaan kumota, paitsi tavaramerkkilain 26 §:n 1–3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, myös jos merkinhaltijan toiminta on lakannut taikka jos merkinhaltija sallii merkkiä käytettävän 3 §:ssä mainittujen määräysten vastaisesti tai jollei sanottujen määräysten muutoksia ole ilmoitettu rekisteriviranomaiselle.

Kumoamiskannetta saa ajaa jokainen, joka kärsii haittaa rekisteröinnistä. Kannetta saa ajaa myös syyttäjä, työ- ja elinkeinoministeriön määräämä viranomainen sekä asianomaisten elinkeinon- tai ammatinharjoittajien taikka kuluttajien etua valvova yhteisö. (31.1.2013/108)

6 §

Yhteismerkkipuoikeuden loukkausta koskevassa asiassa katsotaan ainoastaan merkinhaltija asianomistajaksi. Tämä voi ajaa korvauskannetta myös vahingosta, joka on aiheutunut muulle yhteismerkin käyttöön oikeutetulle.

6 a § (31.1.2013/108)

Tähän lakiin perustuvat riita- ja hakemusasiat käsitellään markkinaoikeudessa.

Riita- ja hakemusasioiden käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetussa laissa (100/2013).

6 b § (31.1.2013/108)

Syyte rikoslain 49 luvun 2 §:ssä tarkoitetusta oikeutta tavaran tunnusmerkkiin loukkaavasta teollisoikeusrikoksesta sekä tavaramerkkilain 39 §:n 1 momentissa tarkoitetusta rikkomuksesta käsitellään Helsingin kärjäoikeudessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun syyteasian yhteydessä voidaan käsitellä syytteessä tarkoitetusta rikoksesta johtuva tavaramerkkilain 38 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettu korvaus- ja hyvitysvaatimus sekä mainitun lain 41 §:ssä tarkoitettu vaatimus sen estämättä, mitä tämän lain 6 a §:ssä säädetään.

Tuomioistuin pysyy toimivaltaisena tutkimaan 2 momentissa tarkoitetun vaatimuksen, vaikka toimivallan perustaneissa olosuhteissa tapahtuu muutos vaatimuksen esittämisen jälkeen.

6 c § (31.1.2013/108)

Edellä 6 b §:ssä tarkoitettua asiaa käsittelevän tuomioistuimen oikeuteen pyytää lausunto rekisteriviranomaiselta sovelletaan, mitä oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 4 luvun 22 §:ssä säädetään markkinaoikeuden oikeudesta pyytää lausunto.

6 d § (25.8.2016/721)

Käsitellessään 6 b §:ssä tarkoitettua asiaa kärjäoikeudella voi olla apunaan asiantuntijoina enintään kaksi tuomioistuinlain (673/2016) 17 luvun 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua asiantuntijajäsentä.

Asiantuntijan on annettava kirjallinen lausunto kärjäoikeuden hänelle tekemistä kysymyksistä. Asiantuntijalla on oikeus tehdä kysymyksiä asianosaisille ja todistajille. Ennen asian ratkaisemista kärjäoikeuden on varattava asianosaisille tilaisuus lausua asiantuntijan lausunnosta.

Asiantuntijan oikeudesta palkkioon säädetään tuomioistuinlain 17 luvun 22 §:ssä.

6 e § (31.1.2013/108)

Edellä 6 b §:ssä tarkoitettua asiaa käsittelevän tuomioistuimen velvollisuuteen ilmoittaa ratkaisusta rekisteriviranomaiselle sovelletaan, mitä oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 4 luvun 23 §:ssä säädetään markkinaoikeuden velvollisuudesta ilmoittaa ratkaisusta.

7 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

8 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1981.

Tällä lailla kumotaan 10 päivänä tammikuuta 1964 annetun tavaramerkkilain (7/64) 10 luku.

Muutossäädösten voimaantulo ja soveltaminen:

25.1.1993/40:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1993.

HE 302/92, TaVM 57/92

31.1.2013/108:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2013.

Rekisteriviranomaisen päätökseen, joka on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, haetaan muutosta noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Riita-, hakemus- ja rikosasia, joka on tullut käräjäoikeudessa vireille ennen tämän lain voimaantuloa, käsitellään noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

HE 124/2012, LaVM 15/2012, EV 158/2012

25.8.2016/721:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

HE 7/2016, LaVM 8/2016, EV 99/2016